

[Aase Olesen]

af hr. Brixtoftes helt urimelige argumentation fra hinanden.

For det andet vil jeg om administrationen af dette nye princip sige, at jeg finder, at ministeren har haft en heldig hånd. Hvis vi kan fastholde, at skattespørgsmål skal vurderes i skatteforvaltningerne og de sociale problemer i socialforvaltningerne, er vi godt kørende. Dertil kommer, at vi meget langt vil kunne klare os med EDB-kørsler. Vi er naturligvis helt klar over, at vi ved enhver mulig ændring af disse forslag må have de administrative konsekvenser for øje, men herved adskiller disse lovforslag sig ikke fra anden lovgivning. Der vil altid være en vanskelig balancegang mellem administrativ forenkling og størst mulig retfærdighed. Prisen for at forlade de ikke indtægtsbestemte ydelser i bistandsloven er en konkret vurdering af de enkelte tilfælde, men jeg vil gerne understrege, at der er tale om kendte procedurer. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at ændringerne i bistandslovens § 40, stk. 2, § 46, stk. 2, og § 48, stk. 1, kun betyder, at der nu indføres det behovskriterium, som allerede er velkendt fra kontanthjælpscirkulæret.

For det tredje er der sammenstødsproblemerne. Under de forhandlinger, der har været ført mellem partierne, har det ikke været muligt at få en samlet fremstilling af eventuelle sammenstødsmuligheder. Vi vil derfor interessere os særdeles meget for dette spørgsmål, og jeg bliver derfor nødt til at sige, at vi finder, at den nye affattelse af bistandslovens § 73 er for løs. Ministeren må jo, når der kan angives konkrete beløb som besparelser, have gjort sig eksakte overvejelser om indtægtsgrænser osv., og vi tror, at det er fornuftigst for alle parter, også for ministeren, at få fastlagt i selve loven, efter hvilke principper vi vil afpasse betalingen efter forældreindtægt. I alle tilfælde vil det være nødvendigt med en konkretisering, hvis vi skal have mulighed for at vurdere sammenstødsmulighederne.

Endelig er der for det fjerde eventuelle urimelige virkninger på enkeltgrupper, den kritik, der, allerede inden forslaget er fremsat, især har været rettet mod princippet om socialindkomsten og mod ændringer i bistandslovens regler om ikke indtægtsbestemte ydelser og mod ændringer i invalidepensionsloven. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde forleden fra denne talerstol: at vi fin-

der, at det er nødvendigt at stramme bistandslovens bestemmelser om de ikke indtægtsbestemte ydelser, og at vi, når vi skal finde besparelser, også er nødt til at nedtrappe ydelserne til de handicappede, der har meget store indtægter, og som er i stand til at klare sig selv.

I forbindelse med talen om det rigtige i at kompensere fysiske handicap skal vi ikke glemme, at vi ikke tilsvarende kompenserer psykiske eller sociale handicap. At man én gang i livet har fået en lang og dyr uddannelse, kan vel strengt taget ikke berettige til at forlange en uændret høj levestandard, uanset hvad der sker. Den, der ikke har evner til at modtage en lang uddannelse, og som derfor hele sit liv befinder sig i lavindkomstgruppen, giver vi jo ingen kompensati-

on. Jeg siger dette for at fremhæve, at det ikke generer mig at blive beskyldt for racisme i forbindelse med denne lovgivning, fordi man tager 100.000 kr. fra en handicappet. Ingen kan vurdere et sådant tilfælde, hvis det ikke samtidig oplyses, om den pågældende tjener 100.000, 200.000 eller 300.000 kr. ved siden af. Men som jeg sagde i begyndelsen, er vi naturligvis klar til at se på handicaporganisationernes kritik, og jeg er overbevist om, at vi når til rimelige løsninger.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at det radikale venstre, ikke mindst på baggrund af besparelserne på børnetilskuddene, finder, at der kan være behov for en samlet vurdering af indkomstoverførslerne i familiepolitisk belysning. Vi har noteret os, at ministeren har arbejde i gang såvel med dette som med problemerne omkring husstandsbegrebet i den sociale lovgivning. Resultaterne af dette arbejde kan blive meget nødvendige for videreførelsen af første fase, og jeg vil gerne gentage, at det radikale venstre er stærkt interesseret i at videreføre arbejdet med at finde et socialt retfærdigt grundlag for den fremtidige fordelingspolitik. Det arbejde, der nu går i gang i udvalget, kan vise sig at føre til, at mange flere her i salen vil indse, hvor nødvendig denne opgave er.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne mener, at socialindkomstbegrebet kan udvikle sig til et virkelig godt stykke værktøj til reparation af tidli-